

1882-03-10

AFSENDER

Laurits Tuxen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Glyptotekets Arkiv

Emneord:

Susanne i badet, Afstøbninger af fransk skulptur

DOKUMENTINDHOLD

Tuxen beklager sig over, at det er dyrt at leve i Paris. Han er næsten færdig med Susanne, som han har valgt først at udstille i København. Han vil gerne have et forskud på betalingen og foreslår 1000 kr.

Han har besøgt Falguière i forsøget på at få afstøbninger af hans skulpturer.

TRANSSKRIFTION

15, impasse Hélène. Avenue Clichy, Paris d. 10/3 - 82

Kjære Hr Jacobsen !

Dette er nærmest for at underrette Dem om, at Susanne nu kan betragtes som reddet, og med stærke Skridt gaaer sin Fildendelse imøde. Det har været en haard Dyst, som har staaet paa i det meste af sex Maaneder, medens jeg havde gjort Regning paa 2 à 3. Det er nu for saa vidt min egen Fejl, som jeg har gjort det mere end dobbelt saa stort, som oprindelig paatænkt; og forøvrigt forregner jeg mig i Reglen med Hensyn til det Arbejde, en Ting fordrer.

En kjedelig Erfaring har jeg har jeg imidlertid gjort herved, det er at man ikke kan leve af sin Kunst henede, naar man vil afsætte sine Billeder hjemme til rimelige Priser, og dog vil anvende den fornødne Flid paa dem. Man kan

ikke lev og arbejde henede under en 600 à 700 Francs maanedlig. Mit Atelier koster 150 fr, 20 Dage Model à 10 fr giver 200, og saa kommer Resten, som man endda skal være meget økonomisk for at holde under 300 fr. Paa den Maade skal der jo produceres en Del, for at holde det gaaende. Men paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at de Mesterværker som omgive En, og den skrappe Kritik man lever under, virke særdeles fremmende, og nogle Aars faste Ophold vilde utvivlsomt være til betydeligt Gavn; dette tænker jeg ogsaa stærkt paa at sætte i Værk.

Under alle Omstændigheder rejser jeg dog enTur hjem i Majmaaned. Jeg havde, som De maaske ved, tænkt at sende Susanne til Salonen, men dette har jeg af forskellige Grunde opgivet; dels var jeg ikke sikker på at få det færdigt, dels er det holdt i en Stil, som ikke fuldt ud behager dem her, og den directe Følge heraf er at man

faaer en daarlig Plads i de højere Regioner, og det er der ikke stor Fornøjelse ved. Jeg sender det derfor hjem, men det vil neppe naa til første Ophængning, med mindre jeg sender det pr. grande vitesse, hvilket

vil være temmelig bekosteligt, da der er Ramme om. Ja, der er nemlig Ramme om det, og baade en smuk og en dyr; jeg lod dem gjøre fordi jeg tænkte at udstille det her, og sendte intet Afbud til Mogensen, da jeg formodede han vilde afvente den nøjagtige Maalopgivelse; men nu fik jeg igaar en Billet fra ham, hvori han spørger, om han maa udsætte dens Fuldførelse, da han har meget travlt; det bad jeg ham selvfølgelig gjøre, og sagde at han skulde faa nærmere Besked gennem Dem.

Jeg vil indrømme at det er min Fejl, men da det er en smuk Størrelse, vil Rammen altid kunne faa sin anvendelse.-

I dag passerede jeg Falguières Bopæl, og benyttede da lejligheden til endnu engang at

vove mig ikast med Løven. Han gav mig sin Gibsers Adresse, men at vi maatte vente til at Travlheden til Salonen var ovre; saa kunde vi først faa de to omtalte Ting, og dernæst havde han en Ophélie, som han selv var tilfreds med, og som vi maaske senere kunde faa; jeg har ikke set den. Skjøndt det er udenfor Reglerne, vilde jeg gjerne bede Dem, nu da Billedet paa det nærmeste er fuldført, at sende mig en Del af Summen, da den forløbne Vinter har taget et betydeligt Hul paa Pengeposen; en Tuseind Kroner maa vel kunde holde ud til jeg kommer hjem. Idet jeg beder Dem undskylde at jeg gjør Dem Ulejlighed, slutter jeg, med Hilsen til Deres Hustru

Deres hengivne

L. Tuxen

CARL JACOBSENS BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

være mig i høit med Loven. Kan gaa mig
sin Gæstens Absence, men sagde at vi maatte
vænte til at Taaaligheden til Salonen var over.
Saa kunde vi først gaa de to omballede Ting,
og dernæst havde han en Ophæls, som han
selv var tilfreds med, og som vi maatte seaa
kunder gaa; jeg her ikke set den.

Skjøndt det er udenfor Reglerne, vilde
jeg gjerne bede Dem, om de Billedet paa
det nærmeste er fuldført, at sende mig en
Dol af Sammen, da den forløbne Vinter
har bragt et heldigt Lul paa Pansspæen,
en Tusind Kroner man vel kunne holde
ad til jeg kommer hjem. Skik jeg beder
Dem undskyldte at jeg gjør Dem Uvejligbed.

Slutter jeg, med Hælen til Dens Hænder

Dens Hengione
Thuley.

M. Jacques Kérou, Paris d. 10/3 - 82.
Avenue de Clugny

Kjære Mr. Jacobsen!

Det er nærmest for at underrette
Dem om, at Suzanne nu kan betragtes
som rask, og med stærke Skridt gaaer
sin Fuldkundelse imøde. Det har været
en haard Dyst, som har varet paa i det
meste af sex Maanedes, medens jeg havde
gjort Regning paa 2 à 3. Det er nu for saa
vidt min egen Fejle, som jeg har gjort det
mere end dobbelt saa stort, som oprindeligt
præventet; jeg forøvrigt forvigner jeg mig i Reg-
len med Kæmpen til det sidste, en Ting forsvær.

I en tidelig Erfaring har jeg indledt et godt
hoved, det er at man ikke kan leve af sin
Kunst herude, naar man vil afsælle sine
Billeder hjemme til rimelige Priser, og dog vil
anvende den fornødt Tid paa dem. Man kan

CARL JACOBSENS BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

ikke live og solgte kunde under en 600 à 700 francs maanedlig. Mit Stueværelse koster 150 fr., 20 Regn Model à 10 fr. gives 200, og end kommer Resten, som man endte skal være meget økonomisk for at holde under 300 fr. Paa den Maade skal der jo produceres en Del, for at holde det gæsende. Men paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at de Meleerarbejder som omgive En, og den skrappe Kritik man lever under, virke sandelig fremmende, og nogle Aars faede Ophold vilde utvivlsomt være til betydeligt Gavn; dette tænker jeg ogsaa skønt paa at sætte i Værk.

Under alle Omstændigheder rejser jeg dog en Tur hjem i Majmaaned.

Jeg tænke, som de maatte vid, tænkt at sende Suzanne til Salomon, men dette har jeg af forskellige Grunde opgivet; dels ser jeg ikke sikter paa at faa det færdigt, dels er det halt i en Stil, som ikke fuldt ud behager dem her, og den direkte Følge heraf er at man

faar en dertil Plads i de højere Regioner, og det er der ikke stor Fornøjelse ved. Jeg sender det derfor hjem, men det vil næppe naa til første Ophængning, med mindre jeg sender det for ganske vilde, hvilket vil være temmelig betydeligt, da der er Rummene om. Ja, der er nemlig Rumme om det og haake en smuk og en dyr; jeg lod den gjøre fordi jeg tænkte at udstille det her, og endte endelig Afhad til Majoren, da jeg formodede han vilde afvente den nøjagtige Maalopgørelse, men nu fik jeg ogsaa en Brevet fra ham, hvori han spørger, om kan man udsætte dens Færdførelse, da han har meget travul; det bad jeg ham selvfølgelig gjøre, og troede at han skulde faa norske Bæres gennem Dem.

Jeg vil indrømme at det er min Fejl, men da det er en smuk Størrelse, vil Rummen jo altid kunne faa sin Anvendelse.

I dag passerede jeg Falguieres Bopæl, og bemærkede da Lejligheden til endnu en gang at